

Rapport från SUHF:s arbetsgrupp för högskolepedagogik och lärande

Bakgrund

SUHF har under lång tid hanterat frågor om pedagogik och lärande i högre utbildning genom tillfälliga arbetsgrupper. Sådana grupper har verkat under en tid för att hantera en eller flera specifika frågor inom dess arbetsområde. Ofta har arbetsgrupperna under arbetet sammanställt material, lagt fram förslag till åtgärder och stött på andra närliggande frågor som sektorn skulle ha nytta av att belysa. När dessa arbetsgrupper har avslutat sina uppdrag och överlämnat sina resultat, ofta i form av rapporter, har det i flera fall saknats en gruppering för att ta hand om resultaten och arbeta vidare med materialet. Tillsammans med ett upplevt behov av långsiktighet och kontinuerlig bevakning av det högskolepedagogiska området utgör detta bakgrunden till att SUHF tillsatte en arbetsgrupp som fick i uppdrag att utforska behovet av en mer permanent arbetsgrupp för högskolepedagogik och lärande 2019-2020.

Uppdrag (Presidiebeslut 18 december 2018)

Arbetsgruppen har i uppdrag att utforska behovet av en mer permanent *arbetsgrupp för högskolepedagogik och lärande*. Om man kommer fram till att behovet och nyttan finns så ska man föreslå uppdrag och sammansättning för en sådan arbetsgrupp. I det utforskande uppdraget bör man bland annat inkludera

- Högskolepedagogiska frågor (inklusive UKÄ:s regeringsuppdrag att följa upp det pedagogiska utvecklingsarbetet på universitet och högskolor)
- Meriteringsfrågor
- Om det finns frågor att gå vidare med från de tidigare arbetsgrupperna för
 - Betygsfrågor
 - Framtidens lärandemiljöer
 - Översyn av rekommendation om mål för behörighetsgivande högskolepedagogisk utbildning
 - Engagemang i NU-konferenserna

Initiativ som kan innebära kostnader för SUHF ska stämmas av med presidiet.

Sammansättning:

Till ledamöter för perioden 2019-01-01 till 2020-12-31 utses

Birgitta Bergvall-Kåreborn, rektor Luleå tekniska universitet, ordförande

Klara Bolander Laksov, professor, Stockholms universitet, verkställande ledamot

Nils Ekedahl, prorektor Södertörns högskola

Lars Geschwind, professor, Kungl. Tekniska högskolan

Henrick Gyllberg, högskoledirektör Blekinge tekniska högskola

Per-Henrik Holgersson, akademichef Kungl. Musikhögskolan

Pernilla Nilsson, prorektor Högskolan i Halmstad

Mette Sandoff, vicerektor Göteborgs universitet

Linda Gerén, utredare SUHF

Simon Edström, ordförande SFS

Arbetsprocess för uppdragets genomförande

Arbetsgruppen för högskolepedagogik och lärande har regelbundet träffats både fysiskt, på SUHFs kansli, KTH och KMH (6 möten), och via Zoom (6 möten). Arbetsgruppen började med att undersöka frågan om behovet av en permanent grupp, fr o m nu kallad 'expertgrupp', därefter gick vi vidare och diskuterade uppdrag och sammansättning. Arbetsgruppen har haft ett möte med en särskilt inbjuden gäst (Michael Gaebel, Director of Higher Education Policy Unit, European University Association) och gjort internationella utblickar genom att ta del av andra motsvarande organisationers information på nätet. Arbetsgruppen har också vid tre tillfällen haft möten med Hedda Söderlundh, från Södertörns högskola, där hon har berättat om progressionen, planeringen och uppföljning av NU-konferensen 2020.

Vid två tillfällen har arbetsgruppen samarbetat med UKÄ för att inhämta synpunkter ifrån ett bredare underlag. Vid den virtuella konferens som UKÄ genomförde den 27 september 2019 bidrog gruppen med en av de parallella sessionerna med syfte att ta in synpunkter på gruppens arbete hittills. Arbetsgruppen samarbetade också med UKÄ kring planeringen och genomförandet av den virtuella 'överlämningskonferens' som genomfördes den 6 mars som ett samarrangemang mellan UKÄ och SUHF.

Behovet av en expertgrupp för högskolepedagogik och lärande

Frågan har undersökts på flera sätt. Arbetsgruppen har identifierat följande behov som kan motivera en permanent expertgrupp för högskolepedagogik och lärande:

1. Behov av *samordning mellan lärosätena* kring högskolepedagogiska frågor.
2. Behov av *kontinuitet, långsiktighet och uppföljning* av tidigare arbetsgruppers rekommendationer.
3. Behov av en *gemensam överblick över fältet* vad gäller högskolepedagogisk kunskap som kan ge lärosätenas ledningar råd och stöd i att fatta beslut vad gäller verksamheten.
4. Behov av *gemensamma rekommendationer och ramverk* kring högskolepedagogiska frågor. UKÄ har t ex utpekat behovet av en nationell strategi för högskolepedagogisk utveckling.
5. Behovet av *diskussioner kring högskolepedagogikens roll* i relation till andra frågor såsom utbildningskvalitet, digitalisering, livslångt lärande och breddad deltagande.

Nedan följer en genomgång av ovanstående behov, som diskuterats internt inom gruppen, med inbjudna gäster, vid de virtuella konferenserna och som resultat av att ha läst tidigare SUHF-rapporter samt genomfört en översyn av uppdragsbeskrivningarna för SUHFs övriga arbetsgrupper.

1. Samordning mellan lärosätena

Genom att läsa igenom uppdragsbeskrivningarna för SUHFs existerande arbetsgrupper framkommer att högskolepedagogiska frågor inte är i fokus hos någon av grupperna. Samordning mellan lärosätena vad gäller det högskolepedagogiska området saknas. Ett flertal arbetsgrupper inom SUHF behandlar frågor som angränsar till högskolepedagogiska frågor. Exempel på sådana grupper är:

- a) Arbetsgruppen för etikfrågor och oredlighet, som dock fokuserar på forskning snarare än utbildning. Etikfrågor och fusk är viktiga områden även för utbildningsområdet för att säkerställa både rättssäkerhet och kvalitet. Från ett

pedagogiskt perspektiv kan det inkludera spörsmål om hur oredlighet och plagiering kan hanteras med hjälp av pedagogisk design och utformning av examinationsuppgifter.

- b) Arbetsgruppen för digitalisering, som har ett brett fokus men inte särskilt täcker in digitaliseringens relation till pedagogiska frågor om design, innovation och utveckling. Omställningen till flexibel utbildning på grund av Covid-19 har aktualiserat detta behov, men också behovet av att samla lärdomar och goda exempel för att underlätta en omställning på individ- och lärosätetsnivå.

Vissa grupper inom SUHF skulle vara självklara samarbetspartners för en högskolepedagogisk grupp. Specifikt rör detta (förutom ovanstående grupper) arbetsgruppen för internationaliseringsfrågor, expertgruppen för kvalitetsfrågor, expertgruppen för samverkan och arbetsgruppen för lärarutbildningen.

Genom att etablera en expertgrupp med fokus på högskolepedagogiska frågor finns möjlighet till samordning, samarbete och överblick som minskar risken att viktiga frågor tappas eller prioriteras bort. Utifrån ovanstående resonemang om samordning ser vi att en permanent expertgrupp skulle ge stabilitet och kontinuitet som behövs för att kunna bevaka, driva och utveckla frågor av högskolepedagogisk karaktär och arbeta för spridning och lärande inom sektorn. En expertgrupp skulle även markera vikten av de högskolepedagogiska frågorna generellt inom sektorn och möjliggöra att de högskolepedagogiska frågorna synliggörs i relation till andra arbets- och expertgrupper.

1.1 Samarbete nationellt och internationellt

I dagsläget sker det huvudsakliga samarbetet vad gäller högskolepedagogiska frågor genom engagemang av individer i flera olika frivilliga organisationer t ex: Swednet, ITHU, SULF, SFS. Huvuddelen av dessa individer arbetar med pedagogisk utveckling inom ramen för ordinarie tjänst vid sitt lärosätes pedagogiska utvecklingsenhet i varierad omfattning och utifrån olika förutsättningar och villkor. Vid en del lärosäten har dessa personer akademiska tjänster som adjunkt, lektor eller professor, och vid andra lärosäten är de anställda som TA-personal. Medlemmarna i flera av dessa organisationer representerar ofta eldsjälar och är ojämnt distribuerade i lärosätesorganisationen både vad gäller relation till lärosätets ledning och spridning på fakultets-/institutionsnivå. Det ser också väldigt olika ut vad gäller deras involvering i verksamhetsbeslutsprocesser vid universitet och högskolor.

Det finns en risk att pedagogiskt utvecklingsarbete ses som ett 'intresse' som står i kontrast mot, eller inte är integrerat med den övriga verksamheten istället för att betraktas som en självklar delmängd av verksamheten (något som också framkommer i UKÄ:s rapport när det gäller hur man ser på kvalitetsarbete och pedagogiskt utvecklingsarbete). Samtidigt har det blivit allt vanligare vid svenska lärosäten med ledningspositioner som t ex prorektorer, vicerektorer, dekaner med särskilt ansvar för utbildningsfrågor. I dagsläget finns inget naturligt formellt forum för dessa personer även om de i hög grad träffas och samarbetar genom andra formella forum. Det bör ligga i sektorns intresse att ledningspersoner med ansvar för utbildningarnas kvalitet och utveckling får stöd i, och samarbetar nationellt när det gäller arbetet med frågor som är särskilt utmanande och att lärosätena tar del av varandras goda exempel. Här kan en expertgrupp spela en viktig roll genom de frågor och arbetssätt som beskrivs i detta dokument och på så sätt stärka det akademiska ledarskapet. Ledarskapsutbildningar och konferenser är ett sätt att arbeta med denna fråga.

Internationellt finns flera organisationer, EUA, Bologna Europé, OECD etc. som arbetar med högskolepedagogiska frågor. I dagsläget finns ingen annan naturlig svensk samarbetspartner än SUHF, som hittills inte har haft någon kontinuerlig grupp som specialiserat sig på frågorna och därmed kunna bistå SUHFs presidium i de internationella diskussionerna. Ytterligare ett motiv för en permanent expertgruppen är att den skulle kunna utgöra det stödet.

1.2 NU-konferensen

NU-konferensen genomförs vartannat år. Den genomfördes första gången 2008 i Kalmar och för första gången i SUHFs regi 2010 vid Stockholms universitet (För en lista på lärosäten som hittills organiserat NU-konferensen samt teman se bilaga 1). Därefter har den roterat mellan olika regioner och lärosäten. Varje nytt team som organiserat konferensen har på många sätt börjat från scratch när det gäller organisation, kommunikation etc. Naturligtvis har det funnits informella kontakter mellan organisatörer, men inte något formaliserat uppdrag att ta vara på erfarenheter och arbeta vidare med områden som identifierats som svåra att hantera. Även om SUHF formellt har varit 'värd' för konferensen har SUHF inte haft något inflytande över något annat än att se till att stafettpinnen lämnats över till nästa organisatörer. Detta har dock upplevts ske ad hoc-artat och med alltför kort framförhållning enligt konferensorganisatörerna, som önskar en bättre dialog med SUHF. En expertgrupp för högskolepedagogiska frågor skulle kunna arbeta fram en rutin och stöd samt fungera som samtalspartner för NU-konferensorganisatörer samt vara en samtalspartner under processens gång.

2. Kontinuitet, långsiktighet och uppföljning

SUHF har tidigare undersökt ett flertal olika delområden med koppling till högskolepedagogik genom att sätta samman tidsbegränsade arbetsgrupper. Deras fokus har varit på lärandemiljöer, ledarskap och kvalitet i högre utbildning, behörighetsgivande högskolepedagogisk utbildning, och betyg. Från de rapporter som dessa arbetsgrupper levererat framkommer ett flertal rekommendationer av olika karaktär, men också identifiering av ytterligare områden som skulle behöva belysas eller hanteras (se bilaga 2: Utdrag ur SUHF-rapporter). I dagsläget saknar SUHF samlad kunskap om dess effekter och hur dessa rekommendationer tagits vidare på lärosätesnivå. Det har inte heller funnits en tydlig strategi för hur och av vem de frågorna som vidare skulle behöva belysas ska tas om hand.

Rapporter som är eller skulle kunna vara av stort värde som kunskapsbas nationellt skrivs även på lärosätesnivå. Så uppdrog t ex Göteborgs universitet åt Katarina Winka att kartlägga pedagogiska meriteringsmodeller i Sverige. Just denna rapport har fått ganska stor nationell spridning, vilket är väldigt positivt och visar på lärosätenas egna ansvar och drivkraft i pedagogiska utvecklingsfrågor. Det som riskerar att tappas bort är dock den fortsatta diskussionen och kunskapsutbytet inom detta viktiga område mellan lärosätena.

I samband med UKÄ:s virtuella konferens den 27 september 2019 ställde vi frågan till deltagarna om vilken roll a) rapporter som skrivs av olika myndigheter, b) NU-konferensen och c) lokala konferenser vid lärosätena, spelar för den högskolepedagogiska utvecklingen. Resultatet från de 57 personerna som svarade var att rapporter spelar minst roll, men ändå

viss roll (3,4 på en skala från 1-5). Lokala konferenser spelar störst roll (3,8) och NU-konferensen nästan lika stor roll (3,7).

Andra resurser som identifierades som viktiga som kunskapsbas för att påverka pedagogisk utveckling på lärosätetsnivå var:

- Högskolepedagogiska centrum/enheter och aktiviteter som drivs därifrån
- Nätverk och forum för delande med regelbundna träffar
- Att ledningen avsätter tid och resurser för utveckling som är möjliga att söka
- Incitamentsstrukturer för pedagogisk meritering
- Nationella direktiv och uppföljning
- Studenterna
- Nationellt kunskapscentrum för högre utbildning och forskning

Det som framkommer från vårt underlag är att rapporter som skrivits av SUHF:s temporära arbetsgrupper i dagsläget har haft svårt att nå ut och komma till nytta i lärosätens arbete. En expertgrupp kan bidra till ett informationsutbyte och även bidra med kunskaps- och erfarenhetsspridning.

3. Gemensam överblick över fältet

Det har återkommande påpekats att det finns ett behov av fördjupad forskningsbaserad kunskap inom högskolepedagogik i Sverige. Det är inte SUHF:s ansvar att bedriva sådan forskning och SUHF kan heller inte finansiera sådan forskning. Däremot skulle en permanent expertgrupp kunna bidra till att skapa gemensam överblick över fältet och identifiera kunskapsluckor som är relevanta ur ett lednings- och verksamhetsperspektiv av högre utbildning, på nationell nivå och/eller flertalet lärosäten. Expertgruppen kan sedan ge uppdrag till enskilda personer eller arbetsgrupper att genomföra genomlysningar av särskilda områden. Expertgruppen kan också i dialog med andra aktörer inom högre utbildning driva frågor som rör de behov som identifierats.

Arbetsgruppen har identifierat två huvudområden där mer högskolepedagogisk kunskap behövs för att högre utbildning ska bedrivas på ett mer forskningsbaserat, strategiskt och förhoppningsvis effektivt sätt när det gäller de mål som är formulerade för högre utbildning.

Det första området rör frågor om studenters väg genom högskoleutbildningar. Det handlar om frågor kring rekrytering, avhopp och genomströmning och hur pedagogiken kan påverka dessa faktorer. Det handlar även om frågor kring det livslånga lärandet och dess konsekvenser för lärosäten och inte minst de undervisande lärarna.

Det andra området rör utbildningarnas förutsättningar, organisation och design. Både frågor som lärosäten brottats med under längre tid, som effektiva lärprocesser och examination, och frågor som ökat i aktualitet på senare tid, som digitalisering, fusk och plagiat, psykisk hälsa och psykisk och fysisk lärandemiljö, inkluderas här. För detaljerad lista över frågor som arbetsgruppen identifierat se bilaga (bilaga 3).

4. Gemensamma rekommendationer och ramverk

I takt med utvecklingen i samhället är personal och studenter vid svenska lärosäten alltmer mobila. Digitaliseringen ställer både krav på, och möjliggör lösningar med tjänster vid flera lärosäten för en och samma person, utbyten mellan lärosäten och universitetsövergripande samarbeten kring utbildningar. Lärosäten tar intryck av varandra, samtidigt som man odlar sin särart. Idag finns på många högskolepedagogiska områden en otydlighet och upplevd svårighet att få överblick över de rekommendationer och ramverk som gäller på det högskolepedagogiska området och ett behov av kalibrering och/eller tydlighet.

Med bas i den kunskap som genererats genom forskning i högskolepedagogik, erfarenheter som gjorts av enskilda eller flera lärosäten, och genomlysningar som genomförts av SUHF:s expert- och arbetsgrupper hittills, finns möjligheter att formulera gemensamma rekommendationer eller ramverk i angelägna frågor. Detta för att underlätta kommunikation och spridning av god praktik inom sektorn, men också så att sektorn själv ska kunna ta ett ledarskap i fråga om prioriterade frågor. Så har t ex under 2020 UKÄ efterfrågat en nationell strategi för högskolepedagogisk utveckling. En expertgrupp skulle kunna få i uppdrag att ta fram en motsvarande strategi.

En expertgrupp har också möjlighet att fånga upp kunskap om problem och utmaningar inom högskolepedagogisk utveckling som finns nationellt för att vidareförmedla till lärosätena, men också till andra aktörer vid behov. Dessutom kan en expertgrupp bidra till spridande av kunskap som genereras lokalt i t ex rapporter och analyser så att de kommer fler lärosäten till del.

5. Diskussioner kring högskolepedagogikens roll relativt andra områden

Det finns inga givna gränser för vilka frågor som enbart hör till en eller annan expertgrupp. Snarare kan många frågor ha betydelse samtidigt för flera olika områden. Arbetsgruppen har identifierat ett behov av att uppmärksamma och diskutera högskolepedagogikens roll relativt andra områden när det gäller utbildningskvalitet, digitalisering, livslångt lärande och breddat deltagande. Genom en expertgrupp kan plattformar för samverkan och dialog om högskolepedagogiskt relevanta frågor inom SUHF:s organisation skapas och underlättas. NU-konferensen är ett exempel på där detta kan ske, men samverkan bör också ske med andra arbetsgrupper inom SUHF, andra aktörer inom det högskolepedagogiska området, och genom att t ex skapa möten och aktiviteter med särskilda teman.

Genom att samla högskolepedagogisk kunskap inom en expertgrupp möjliggörs också att SUHF:s presidium och styrelse kan få stöd i särskilda frågor då expertgruppen kan få uppdrag att bereda frågor inför beslut.

Sammanfattning

Arbetsgruppen för högskolepedagogik och lärande har identifierat fem behov som skulle kunna tillgodoses genom inrättandet av en expertgrupp för högskolepedagogiska frågor. Genom att införa en expertgrupp tydliggörs att sektorn tar ledarskap i frågan om den högskolepedagogiska verksamheten och därmed blir en tydlig aktör i relation till andra aktörer inom fältet (SFS, Swednet, ITHU, UKÄ mfl) samtidigt som de högskolepedagogiska frågorna synliggörs i relation till andra arbets- och expertgrupper.

Utifrån ovanstående behovsbeskrivning och motiv, föreslår arbetsgruppen att SUHF inrättar en expertgrupp med en uppdragsbeskrivning som föreslås innehålla följande dimensioner:

- Bidra till att samla och sprida relevant forskningsbaserad kunskap i högskolepedagogiska frågor
- Identifiera behov av kunskapsutveckling inom särskilda områden av relevans för expertgruppens område och uppdra åt personer/grupper att ta fram underlag
- Skapa kontinuitet och uppföljning genom att sprida kunskap från rapporter och utredningar nationellt för att underlätta lärande
- Utgöra ett forum för samtal och samarbete mellan ledningsrepresentanter och representanter för pedagogiska utvecklare för att identifiera utmaningar, samarbeta kring lösningar, samt lyfta fram goda exempel och resultat av hur man vid olika lärosäten arbetat för att hantera dessa
- Utgöra svensk sektorgemensam samarbetspartner för internationella organisationer inom det högskolepedagogiska området
- Ansvara för att etablera rutiner kring utseende av organisatörer för NU-konferensen, uppföljning och överlämning mellan konferensorganisatörer
- Bereda frågor av högskolepedagogisk karaktär till SUHFs styrelsepresidium
- Bidra innehållsmässigt rörande högskolepedagogiska frågor i utbildningar arrangerade av SUHF

Expertgruppens sammansättning

Arbetsgruppen föreslår att expertgruppens sammansättning bör spegla svensk högre utbildning med hänsyn tagen till vetenskaplig, konstnärlig grund och beprövad erfarenhet, och inkludera representanter för rektorsnivå, högskolepedagogisk forskningsverksamhet, högskolepedagogisk utvecklingsverksamhet, studenter, vicerektorer/dekaner med utbildningsansvar, och även representanter för andra expertgrupper.

Expertgruppen föreslås bestå av följande funktioner/kompetens:

- 1-2 rektorer
- 2-3 vicerektorer/dekaner med utbildningsansvar
- 1-2 studentrepresentant från SFS
- 2-4 personer med högskolepedagogisk forskningskompetens
- 2-3 högskolepedagogiskt utvecklingsverksamma
- 1 förvaltningschef
- 1 från SUHF:s kansli

Bilaga 1: Tidigare NU-konferenser med organiserande lärosäten och teman

År	Lärosäten som planerade (*ansvarigt lärosäte)	Tema
2008	Kalmar högskola*, Lunds universitet, BTH, Högskolan i Kristianstad, Växjö högskola	Lärande i en ny tid
2010	Stockholms universitet*, KTH, KI, Uppsala universitet, Handelshögskolan	Dialog för lärande
2012	Göteborgs universitet* och Chalmers tekniska högskola, högskolorna i Borås, Halmstad, jönköping och Skövde, Högskolan Väst samt Karlstads universitet.	Gränslöst lärande
2014	Umeå universitet*, Luleå Tekniska universitet, Mittuniversitetet, Skogsvetenskapliga fakulteten vid SLU	Flertal teman
2016	Malmö universitet*, Lunds universitet, Högskolan i Halmstad, SLU, Högskolan i Kristianstad	Högskolan i samhället – samhället i högskolan
2018	Mälardalens högskola*, Linköpings universitet, Örebro universitet	Det akademiska lärarskapet
2020	Campus Flemingsberg: Södertörns högskola*, Karolinska Institutet, KTH, Röda korset, Stockholms musikpedagogiska institut.	Hållbart lärande

Bilaga 2: Utdrag ur SUHF-rapporter

Rapporten 'Högskolepedagogisk utbildning och pedagogisk meritering'

1. Högskolepedagogisk utbildning bör anordnas så att den uppfyller SUHFs rekommendationer
2. Starta nationell samverkan kring karriärfrågor från ett pedagogiskt perspektiv
3. Undersök hur de retroaktiva kraven på pedagogisk utbildning följs upp och hur motsvarandebedömningar utförs
4. Bygg en nationell infrastruktur för bedömarkompetens
5. Lärosäten bör få ett uppdrag att redovisa sitt arbete med pedagogisk utveckling
6. Staten och lärosätena bör ta ett ökat ansvar för finansiering av forskning som ligger till grund för universitetets och högskolors högskolepedagogiska verksamhet.

Rapport 'Framtidens lärandemiljöer'

1. Etablera lärandemiljö som ett inkluderande begrepp i verksamheten
2. Skapa ett sammanhållet ansvar för lärandemiljöutvecklingen
3. Fortsätt inkludera många parter i utvecklingsprojekt
4. Relatera lärandemiljöarbetet till den övergripande pedagogiska utvecklingen

5. Problematisera indelning i "undervisning" och "självstudier", liksom "formella" och "informella" miljöer.
6. Stödfunktioner driver utvecklingen.

Rapporten 'Ledning för kvalitet i undervisning och lärande på grundnivå och avancerad nivå'

1. Sträva efter att skapa en kultur vid lärosätet som uppmuntrar och möjliggör pedagogisk innovation och nytänkande samt en ständigt pågående dialog om utbildningsutveckling mellan utbildningsansvariga, lärare, annan personal och studenter.
2. Skapa incitamentstrukturer som stimulerar lärare att lägga tid på att utveckla sin pedagogiska skicklighet – såväl som sitt ämneskunnande – inbegripet ett vetenskapligt förhållningssätt till undervisning och lärande.
3. Lägg resurser på rätt saker, dvs. på sådant som bidrar till studenternas lärande, som skickliga lärare, personalutveckling och stöd för utbildningsutveckling.

Rapporten 'Betyg i högre utbildning'

1. Det bör utredas vidare om svensk högskola bör införa en modell för att få fram ett examensbetyg genom ett meritvärde för hel utbildning i syfte att underlätta betygens kommunikativa funktion gentemot framför allt internationell utbildning och arbetsmarknad.
2. SUHF bör verka för att betygsstatistik årligen följs upp på nationell nivå som inkluderar samtliga lärosäten i svensk högre utbildning. Det kan genomföras av en arbetsgrupp inom SUHF:s ram eller genom att en annan organisation får det uppdraget (t ex Ladok-konsortiet, UHR eller UKÄ)
3. En pilotstudie bör genomföras baserad på föreliggande rapport för att jämföra betygssättningen inom vissa ämnen/ ämnesområden vid olika lärosäten. Det finns resultat från Ladok-underlaget som skulle behöva utredas närmare och korreleras till om givande faktorer, t ex studenters betyg vid antagning.
4. SUHF bör anordna forum för diskussion om betygssystem och betygssättning i svensk högskola under 2016 i samverkan med SFS. Relevanta aspekter är användningen av betygsskalor, målrelaterad bedömning, betygskriteriers roll för rättssäker examination, och arbetsmarknadens behov. För att nå viktiga målgrupper kan konferensen NU2016 och SUHF:s program i Almedalen vara lämpliga sammanhang för sådana diskussioner.

Bilaga 3: Angelägna högskolepedagogiska områden identifierade av arbetsgruppen att belysa.

Frågor om studenters väg genom högskoleutbildningar

- Hur ska pedagogiken/lärosätena hantera att så många studenter hoppar av eller inte blir klara? Ungdomar är inte längre vana att fatta långsiktiga beslut i god tid. Bör vi anpassa oss till detta? Hur?
- Vilka är morgondagens studenter? Gymnasiet har förändrats mycket och studenterna kommer in med nya förhållningssätt till utbildning. Synen på och kännedom om betygskriterier är en sådan fråga. Hur ser studenternas beteenden och intressen ut om tio år?

- Studenter går in och ut ur utbildning i högre grad. Med hjälp av öppen utbildning och behovet av livslångt lärande blir detta troligen ännu större. Vad innebär det för högskolan? För lärarrollen?

Frågor om utbildningarnas organisation och design

- Vilka konsekvenser skulle det ha om lärosätena tänkte på lärande istället för utbildning?
- Frågor kring oredlighet, fusk och plagiat, disciplinärenden och påföljder i relation till undervisning och examination.
- Konsekvenser, styrkor och svagheter i blended learning. Hur ska digitala hjälpmedel användas för att ge bäst pedagogisk nytta?
- Psykisk ohälsa bland studenter är en aktuell fråga. Hur påverkas detta av vår pedagogik. Finns det bättre och sämre miljöer? Hur kan det motverkas genom kursdesign?
- Långsiktigt har lärarrollen inom högskolan förändrats mycket över tid. Vilka konsekvenser ger detta? Mer styrt och strukturerat med både för- och nackdelar.
- Pedagogiken och det konstnärliga. Hur ser undervisningsformer och dess alternativ ut inom det konstnärliga området och vad får det för konsekvenser?
- Hur implementerar man olika perspektiv i kursplaner för högskolepedagogiska kurser? Textgenusperspektiv och hållbarhet?
- Hur används resurser på kurser inom olika fakulteter och vad innebär det för utbildningen och studenterfarenheten?
- Vad vet vi om plagiering och disciplinärenden i relation till examinationsformer?